

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1276 Usque Ad Annum 1312

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1766

VD18 90118251

§. 51. Monitio spectans ad concilium generale.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67012](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67012)

Concilii Ravennani sanctio in templo metropolitanano edicta fuit an. 1311 die lunæ 20 Junii : qua die probabiliter solutus est conventus.

Sæcul. XIV.
A. C. 1311.

§. LI.

Monitio spectans ad concilium generale.

Initium concilii generalis faciendum erat eodem anno prima Octobris. Papa Episcopis cunctis præceperat, ut illuc apportarent commentarios rerum omnium, quæ ibi essent præscribendæ in bonum Ecclesiæ. His de monitionibus duæ supersunt nobis : Guilielmi Durantii Episcopi Mimatini erat altera ; altera cujusdam Episcopi, cujus nomen latet. Posterioris moniti hæc est summa. Quod attinet ad primum punctum de Templariis, dicit ille permultum interesse, ut Papa hunc Ordinem tam infamem, & qui nomen Christianum ethnicis odiosum redderet, protinus aboleret neglectis monitionibus frivolis, quæ in ejus defensionem fierent : nam esse in mora periculum posse. Quod contingit punctum alterum de auxilio terræ sacræ ferendo, ait successus boni spem esse modicam ob discordiam Principum Christianorum. Progressus temporis hoc ostendit satis.

Sup. lib. 89.
§. 46.

Ragn. 1311.
n. 55.

n. 56.

Hist. Ecclesiast. Tom. XXII. Zz Lattus

Sæcul. XIV.

A.C. 1311.

n. 57.

Latius excurrit tertium in punctum de corrigendis moribus; & conqueritur de multis rebus indignis. Ecce graviores! In plerisque locis Galliae dominicis præcipuisque diebus festis negotiationes, ac nundinae fiunt, lites & judicia exercentur, ita, ut dies, quibus maxime colendus esset Deus, profanentur per evagationes mentium rebus temporalibus intentarum, per belluationes in cauponis, per rixas, blasphemias, aliaque crimina.

n. 58.

Eodem in regno Archidiaconi, Archipresbyteri ac Decani ruris jurisdictionem sæpe suam committunt hominibus contemptu dignis & rudibus: atque seu per se ipsos, seu per hos vicarios suos illam exercent, abutuntur potestate clavium ob causas leves, ac crebro sine causa pronunciando anathemata, ita, ut plerumque in unica parœcia trecentos aut quadringentos invidias proscriptos, egoque ad septingentos viderim. Unde fit, ut censuræ profusus contemnantur, seranturque injurii & magnæ offensionis sermones contra Ecclesiam ac Ministros ejus.

Origo mali hujus est modicus defectus in consecrationibus. Ad sacros ordines, etiam ad sacerdotium admittitur multitudo vilium, abjectorum indignorumque plane hominum, siue scientiam spectemus siue mores: quamobrem in pleris-

plerisque locis Sacerdotes Judæis ipsis Secul.XIV.
A.C.1311.
despectiores sunt apud laicos. Tam ini-
quæ rei obviam ierunt multi canones;
sed tam parum observantur, ut ei demuo
sit occurrendum.

Multi moribus corruptis Clerici va- #. 59.
riis e regionibus ad Romanam delati cu-
riam quotidie beneficia obtinent etiam
animarum cura prædita præcipue in do-
cis, ubi prava ipsorum vita non est co-
gnita: & Præsules Summæ Sedis impe-
rio parentes honorifice illos recipiunt:
qui dein Ecclesiæ per suam mali ex-
empli vitam dedecori sunt. Interea
Præsules beneficiis, quæ conferendi jus
tenent, providere de viris idoneis ne-
queunt præ numero clientium Curia
Romanæ: nec habentes, unde littera-
torum merita compensent, carent adju-
toribus in regimine suarum dioecesium.
Novi Ecclesiam cathedralem, in qua
triginta solum capita jure annonæ sacrae
gaudent, ac per viginti annos, quibus il-
lam Præsul gubernat suus, tricies &
quinquies aut sæpius tale jus vacavit,
quale tamen iste tantummodo bis con-
tulit: & sunt præterea, quibus id jus
promissum fuit. Adhæc Papa cunctas
dignitates, quæ per illud tempus ibi va-
cabant, contulit, etiam absentibus, qui
nunquam eo pedem intulere. In ea-
dem dioecesi Canonicorum cœtu prædi-
ta,

Sæcul. XIV.
A.C. 1311.

ta, sive collegialia, ut vocant, templum minus insignia, quibus providendi jus Episcopo proprium est, parochiasque ipsas tenent Clientes Romanæ Curie; ita, ut Episcopus nec magna, nec parva beneficia possit tribuere probis territorii sui Clericis, qui diversis facultatibus dederunt operam, & hoc modo suum patrimonium consumpsere. Sic nullam ab Ecclesia sperantes opem necessitas cogit facere nuptias, & ad curias profanas, ad aulas Principum transire: & hi sunt maximi Ecclesie, a qua sprete sunt, ejusque immunitatum inimici.

n. 60.

Ad serviendum Ecclesiis mittuntur inutiles, extranei peregrina loquentes lingua; vel habiles quidem ac digni, sed qui nunquam ibi resident, in curia Romana, vel in aulis Principum permanentes. Idcirco templa ruris corrunt, eorum bona & jura pereunt; officium divinum cessat, Conditorum mens fraudatur.

n. 61.

Alius error est possessio complurium beneficiorum. Homo idem ac interdum ineptus variis in templis tenet quatuor aut quinque, nonnunquam duodecim; tot nempe, quot sufficerent ad sustentandos honeste quinquaginta vel sexaginta viros doctos, & in functionibus exercitatos. Quæ res inter alia mala

n. 62.

litterarum perniciem creat. Quid dicam de pueris, quibus ante rationis usum tot

tot beneficia dantur? num possunt æternam damnationem effugere?

Sæcul. XIV.
A.C. 1311.

Quod cum æqua Summæ Sedis reverentia dixerim: Multæ in variis terræ partibus Ecclesiæ derelictæ sunt hodie ob continuam in Romana curia commorationem illorum, qui his in Ecclesiis dignitates tenent ac beneficia, quæ, quotiescunque vacant, aliis aulæ affectis tribuuntur. Utinam Papa & Cardinales animos, ut par est, huc adverterent! Quando vacat Ecclesia cathedralis, vix invenitur ibi, qui cooptari queat; & si quis talis adsit, quod rarum est hodie, mali tanto sunt numero, ut eum eligi non paterentur. Cooptant sibi similes, & mala pars vincit seu per fraudem ac insidias, seu per vim & importunitatem virorum potentium, seu per respectum sanguinis & familiæ. Atque hi Præsules indigni, cum deberent ædificare, dyntaxat destruunt.

n. 62.

Author inde venit ad perditos Clericorum mores præsertim beneficiariorum, ad immodestiam in vestitu, ad luxum in mensis. Conqueritur inter officium divinum Canonicos per templum obambulare, ac in fine cujusque partis redire ad chorum stipendii causa; vel si maneant in choro, binos trinosve confabulari magno strepitu, & cachinnos

n. 65.

Zz 3 tolle-

Sæcul. XIV tollere interea cum pauci alii cantant.
A.C. 1314. rent.

¶ 58.

Memorat etiam disciplinæ solutionem inter monachos. Multi, ait, coenobia relinquunt sua, ut bini aut trini remotis in prioratibus vel alibi habitent. Alii neglecto officio regulaque sua perfora & nudinas currunt, profanorum instar negotiantur, vitiisque turpissimis se tradunt magna populi offensione. Religiosi exempti proscriptos ab Episcopis sua in templa recipiunt; ibi conjugii nuptias non legitimas patiuntur; recusant exsolvere pensiones Episcopis debitas: qui eas amittere, quam in Romana curia quotidie litigare malunt. Hunc libellum finiens dicit optimum tot malis remedium allatum iri, si reducatur observatio veterum canonum præsertim ex primis quatuor conciliis; ac Ecclesiam non in membris solum, sed & in capite corrigendam esse.

¶ 65.

§. LII.

Episcopi Mimatensis monita.

Tract. de modo conc. p. 7.

Admonitio Præsulis Mimatini de rebus in concilio tractandis est multo amplior; sed eundem ad finem tendit, & inchoatur per idem consilium reducendæ antiquitatis. Qua in materia usque eo procedit, ut asserat loqui contra cano-